

ærede Medlem kan være overbevist om, at det er ikke saa let at gennemføre nye Skatter her i Landet; det er ikke noget, man løber til. — Naar det ærede Medlem siger, at jeg burde fremsætte et Lovforslag om Børsskat endogsaa i denne Samling, fordi Rigsdagen naturligvis ikke har noget imod at arbejde, naar den først er inde, saa er det nærmest et psykologisk Spørgsmaal. Man kan mene derom, hvad man vil; jeg ved lige saa godt som mine ærede Kolleger — jeg er jo selv Rigsdagsmand —, hvor ivrige vi er for Arbejdet selv om Sommeren; vi ser jo, hvorledes alle Rigsdagsmænd straks samles, naar der er noget paa Færde, og hvorledes de bliver her i Byen for ikke at undgaa nogen Lejlighed til at mødes og forhandle om de Sager, som ligger for. Naturligvis ved jeg dette, men paa den anden Side vil jeg dog mene, at Fremsættelsen her paa Rigsdagen af et Forslag om en ny Skat vilde have vakt mere Forbavselse end Glæde hos Rigsdagsmændene. Jeg maa derfor stadig afvise dette, at det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke har været hurtig nok. Naar der er Tale om en vedvarende Skat, er der jo ikke Spørgsmaal om Maaneder eller Uger, men saa gælder det om, at Sagen er saaledes forberedt, at man trygt kan forelægge den, og om en saadan Sag kommer frem i August eller Oktober, er jo ganske irrelevant. Jeg mener stadig, at Regeringen og Rigsdagen ikke skal slaa ned paa Folk, der køber Papirer paa Børsen, men skal forsøge at finde et nyt Skatteobjekt, og at man skal enes om en ny Skat, der kan indbringe Staten et Beløb, der kan have nogen Betydning. Endnu har Finansministeriet ikke dannet sig nogen sikker Forestilling derom, og jeg maa advare mod, at man i den Art Sager danner sig fantastiske Forestillinger om de Beløb, der kan indvindes. Det vil altid gaa saaledes, naar man kommer til at paalægge Skatten, at der vil blive saa mange Indsigelser, i dette Tilfælde imod en Omsætningsskat, at ærede Medlemmer ikke skal være visse paa, at Beløbet bliver saa stort. Og saa er der oven i Købet Tale om en Skat, der er vanskelig at indkræve, som fordrer megen Kontrol, hvor Udgiften vil blive stor, hvis man ikke er meget forsigtig, og hvor Omgaaelse af Skatten vil være meget nem. Alt dette gør, at Finansministeriet maa have nogen Tid til at overveje, og jeg maa, ogsaa for mit eget Vedkommende, kræve nogen Tid dertil. Jeg tør rolig sige, at jeg som Finansminister arbejder saa meget,

som jeg paa nogen Maade kan overkomme; jeg ved, at Rigsdagsmænd undertiden har Ferie, jeg har ikke haft Ferie i 2 Aar.

J. Pedersen: Finansministeren mener, at der ikke kan tænkes at komme moralske Virkninger af Skatten, det ved jeg ikke, men fra Toldlovgivningen ved jeg, at naar man lægger højere Skat paa en Vare, bruges der mindre af den, det er en almindelig Regel, og det var vel ikke udelukket, at man ogsaa kunde lægge en saadan Skat paa Børsspil, at det blev noget mindre, det vil noget afhænge af, hvor stor Skatten bliver. Naar der er Tale om, hvor meget den vil indbringe, og at man ikke skal overvurdere Betydningen deraf, kommer det ogsaa der noget an paa, hvor stor den bliver. Imidlertid interesserer det mig at høre, at der arbejdes paa Sagen, og efter denne Forhandling tør jeg gaa ud fra, at der i hvert Fald i Begyndelsen af næste Samling vil komme til at foreligge et Lovforslag. Den ærede Minister sagde jo, at om det skete i August eller Oktober, havde ikke stort at sige, og jeg slutter deraf, at man til Oktober eller til Efteraaret kan vente et saadant Skattelovforslag. (*Finansministeren* [Brandes]: Det er ogsaa Mening.)

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem (J. Pedersen) sagde, at der var en Analogi i Toldlovgivningen til en saadan Børsskats Virkning derigennem — saaledes forstod jeg ham —, at man ved en høj Told kunde forhindre en Vares Indførsel, og det er ogsaa sandt, hvis man vilde paalægge en ganske kolossal Told paa Indførsel af en Vare, kunde man forhindre den i at komme ind, men det plejer ikke at være Toldlovgivningens Opgave direkte at forhindre, at Varen indføres, for saa kommer der som bekendt ingen Penge ind i Kassen. Vi har jo dog vor Toldlovgivning — foruden af Beskyttelseshensyn, det Spørgsmaal skal jeg ikke komme ind paa — for at skaffe Penge i Statskassen, og følgelig sættes Tolden i Almindelighed ikke saaledes, at Varen ikke indføres, saa at der ingen Indkomst opnaas, men overfor Børsforretninger mener det ærede Medlem, at der kan tænkes en saadan Forhindring af Omsætningen. Det kan ikke være det ærede Medlems Mening, thi en Mand maa jo dog have Lov til at købe Aktier i et hvilket som helst Foretagende, hvis han har nogle Penge at anlægge deri og Foretagendet er godt, han kan gøre det uden nogen som helst Spekulation. Skal det forhindres nu? Det